

Η θρησκευτική ελευθερία σε Ελλάδα και Γαλλία. Μια σύγκριση (Στέλιος Βασιλειάδης, Θεολόγος, MSc Διεθνών & Ευρωπαϊκών Σπουδών)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1Os50Yn>]

1.7 Αναφορές του I.C.R.F. για Χώρες της Ευρώπης (Ελλάδα, Γαλλία)

1.7.1 Ελλάδα

Το 95 % των ελλήνων πολιτών είναι έλληνες ορθόδοξοι και το υπόλοιπο ποσοστό απαρτίζεται από Μουσουλμάνους, Ρωμαιοκαθολικούς, Προτεστάντες, Εβραίους, Ορθόδοξους Παλαιοημερολογίτες, Μάρτυρες του Ιεχωβά, Μορμόνους, Σαίεντολόγους, Μπαχόι, Χάρε Κρίσνα, και οπαδούς της Ελληνιστικής Πολυθεϊστικής Θρησκείας.

Το Σύνταγμα του 1975 αναγνωρίζει την Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία ως επικρατούσα στην Ελλάδα. Το Σύνταγμα εγγυάται την ελευθερία συνείδησης, πίστης και πρακτικής για τους ανθρώπους όλων των γνωστών θρησκειών εκτός από την αξιοσημείωτη περίπτωση του προσηλυτισμού. Ο νόμος περί προσηλυτισμού αν και μη εφαρμόσιμος πλέον, επιβάλλεται προς χάριν της δημόσιας τάξης. Το Σύνταγμα δηλώνει επίσης ότι μία από τις ευθύνες του εκπαιδευτικού συστήματος είναι η «ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης».

Το 1995 σε δημοσκόπηση που διενεργήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπιστώθηκε ότι οι Έλληνες είναι οι περισσότερο θρησκευόμενοι από όλα τα μέλη της Ε.Ε. Οι μόνες εθνικές μειονότητες, οι οποίες αναγνωρίζονται από την Ελλάδα η «Μουσουλμανική Κοινότητα» και οι «Εβραίοι».

Το 1997 το Ελληνικό Κοινοβούλιο ψήφισε δύο νέους νόμους σχετικά με τους

φόρους των θρησκευτικών ομάδων. Ο πρώτος αφορά την κατάργηση των φορολογικών απαλλαγών και ο δεύτερος την εκμετάλλευση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Ρωμαιοκαθολικοί και Εβραίοι ηγέτες έχουν καταθέσει διαμαρτυρίες για αυτούς τους νόμους στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Υπάρχουν επίσης, αρκετές αναφορές κοινωνικών διακρίσεων στην Ελλάδα με βάση την θρησκεία, οι περισσότερες από τις οποίες διακρίνονται από έναν αντισημιτικό και αντιϊσλαμικό χαρακτήρα και εμπλέκονται με βανδαλισμούς θρησκευτικών ιδρυμάτων, στοιχεία τα οποία έχουν ως άμεσο αποτέλεσμα αρνητικά σχόλια στον διεθνή τύπο.

Άποψη της Βασιλικής της Notre Dame της Fourviere, Λυόν, Γαλλία

1.7.2 Γαλλία

Η Γαλλία κυρίως λόγω του επικοισμού διακρίνεται από έναν μεγάλο πολυπολιτισμικό πληθυσμό, ο οποίος αν και έχει αναμφισβήτητα μια ισχυρή παράδοση πολιτικής ελευθερίας και διαχωρισμού της εκκλησίας από το κράτος, εντούτοις ακόμη και σήμερα μέλη θρησκευτικών οργανώσεων όπως οι μουσουλμάνοι, δεν επιτρέπεται να φορούν θρησκευτικά καλύμματα κεφαλής σε δημόσιο χώρο.

Σε δημοσκόπηση της Καθολικής δημοσίευσης “La Croix” το 64% του πληθυσμού είναι τουλάχιστον ονομαστικά Ρωμαιοκαθολικοί και η δεύτερη σε ποσοστό

μεγαλύτερη θρησκεία με 8-10% είναι το Ισλάμ.

Το Γαλλικό Σύνταγμα στο άρθρο του (Α77) δηλώνει ότι «όλοι οι πολίτες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, χωρίς διάκριση καταγωγής, φυλής ή θρησκείας». Κεντρικές ή Τοπικές Κυβερνήσεις κατέχουν πληθώρα θρησκευτικών ιδιοτήτων που έχουν κατασκευαστεί πριν το 1905. Σε τρία τμήματα της Αλσατίας και της Λορένης, οι Εβραίοι, οι Ρωμαιοκαθολικοί και οι Λουθηρανοί απολαμβάνουν ένα ειδικό νομικό καθεστώς βάση του οποίου, δύνανται να επιλέγουν την διάθεση ενός μέρους των πληρωμών της φορολογίας του εισοδήματος τους στην εκκλησία στην οποία ανήκουν.

Τα τελευταία χρόνια η γαλλική κοινωνία βίωσε μια άνοδο ξενοφοβίας και ρατσισμού που επιβεβαιώνεται από την αυξανόμενη δημοτικότητα του “Εθνικού Μετώπου” γεγονός που έχει προκαλέσει την ανησυχία ακτιβιστών για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το 2004 ο Γάλλος νομοθέτης πέρασε ένα αμφιλεγόμενο νομοσχέδιο που απαγορεύει ορισμένες θρησκευτικές ενδυμασίες, όπως η μαντίλα στα δημόσια σχολεία. Μέτρο το οποίο έχει επικριθεί έντονα από Μουσουλμάνους, Εβραίους και Καθολικούς ηγέτες τόσο στην Γαλλία όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Ιδιαίτερα εχθρική είναι η στάση της Γαλλίας για τις “αιρέσεις”. Χαρακτηριστικό είναι το άρθρο της Le Monde με την φράση «κάτι πρέπει να γίνει για τις αιρέσεις...». Σαίεντολόγοι διαμαρτύρονται για θρησκευτικές διακρίσεις στον εργασιακό χώρο.

Έχουν ληφθεί μέτρα από την Γαλλική Κυβέρνηση για τον περιορισμό των θρησκευτικών διακρίσεων. Το 2009 η “Εθνική Συμβουλευτική Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα” δημοσίευσε μια πληθώρα μέτρων και πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης για τον περιορισμό αυτού του αρνητικού φαινομένου.

1.8 Cults in Europe.

1.8.1 Directorate- General for Research, Working Paper, People’s Europe Series, W-10.

Οι “Λατρείες” αποτέλεσαν το θέμα της κοινής συνεδρίασης που πραγματοποιήθηκε από το κοινοβούλιο της “Ευρωπαϊκής Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών και Εσωτερικών Υποθέσεων” και από εκπροσώπους των σχετικών εθνικών κοινοβουλευτικών επιτροπών.

Στα πλαίσια της συγκεκριμένης συνεδρίασης συμμετείχαν ο κ. Ευάγγελος Στάϊκος

(Greek Chamber of Deputies) και η κ. Ειρήνη Λαμπράκη (M.E.P, P.E.S., Greece). Συγκεκριμένα, η κ. Λαμπράκη πρόσθεσε ότι η μοναδική θρησκευτική σέκτα γνωστή στην ελληνική κοινωνία είναι οι μάρτυρες του Ιεχωβά. Επίσης, ανέφερε ότι δημιουργούνται προβλήματα από τους γονείς της συγκεκριμένης σέκτας στο θέμα της μετάγγισης αίματος για τα παιδιά τους.

Σε τέτοιες περιπτώσεις οι γιατροί εξουσιοδοτούνται από το δικαστήριο και κατόπιν προχωρούν στην εκάστοτε μετάγγιση. Σε περίπτωση θανάτου λόγω άρνησης μετάγγισης, οι γονείς συλλαμβάνονται και οδηγούνται στην δικαιοσύνη όχι λόγω των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων αλλά λόγω της μη εκπλήρωσης της υποχρέωσης τους ως γονείς να ενδιαφερθούν για το παιδί τους.

Για αυτούς τους λόγους η κ. Λαμπράκη επισήμανε ότι η συνεργασία μεταξύ χωρών και ο συντονισμός ενεργειών για τέτοιες περιπτώσεις κρίνονται επιβεβλημένοι.

Στα πλαίσια της Επιτροπής για την Δημόσια Τάξη, Δημόσια Διοίκηση και Δικαιοσύνη τοποθετήθηκε ο κ. Ε. Στάϊκος αναφέροντας ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο επιδεικνύει μία ευαισθησία σε θέματα πολιτικής και θρησκευτικής ελευθερίας, έχει ανάψει το σήμα κινδύνου για τις ανεξέλεγκτες εργασιακές μεθόδους οργανισμών, οι οποίοι με πρόσχημα την θρησκεία είναι αφιερωμένοι σε εγκληματικές δραστηριότητες και στην παρεμπόδιση ιδεών από τις οποίες δομήθηκε το Ευρωπαϊκό Οικοδόμημα.

Επίσης ο κ. Στάϊκος τόνισε ότι πρέπει να τεθεί μια διαχωριστική γραμμή μεταξύ της θείας έμπνευσης ως χαρακτηριστικό των θρησκειών και μεταξύ των σκοτεινών αναφορών των θρησκειών, οι οποίες οδηγούν σε εγκληματικές ενέργειες.

Για αυτούς τους λόγους, πρότεινε να αυξηθεί η συνεργασία μεταξύ των Χωρών και να δημιουργηθούν προγράμματα προώθησης του Πολιτισμού και της Εκπαίδευσης ειδικά σε άκρως ευαίσθητα κοινωνικά στρώματα όπως οι νέοι.